# בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**09 נובמבר 2026**

**ע"מ 61741-02-22 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

**ע"מ 48377-01-25 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

**ע"מ 24041-01-23 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

**ע"מ 23043-01-23 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

1

**לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי**

| | |
|---|---|
| **מערערת** | **זאבי שינוע בע"מ**<br>**ע"י ב"כ עוה"ד אודי ברזלי וקארין צוקרמן** |
| | **נגד** |
| **משיב** | **פקיד שומה למפעלים גדולים**<br>**ע"י ב"כ עו"ד יעל הרשמן-אקסן**<br>**פרקליטות מחוז מרכז (אזרחי)** |

2

3

## פסק דין

4

5 לפניי ערעור מס הכנסה שעניינו בקיזוז של רווחי הון שביצעה המערערת, כנגד הפסדי הון
6 שנוצרו לה לטענתה. השאלה המרכזית העומדת לדיון בערעור דנן היא האם יש להכיר
7 בהפסדי ההון הנטענים.

8 **הרקע הרלוונטי לערעור**

9 1. המערערת היא חברת אחזקות והיא חלק מקבוצת חברות בשליטת מר גד זאבי, המכונה
10 "הקבוצה הדרומית". למר זאבי קבוצת חברות קשורות נוספת, המכונה "הקבוצה
11 הצפונית".

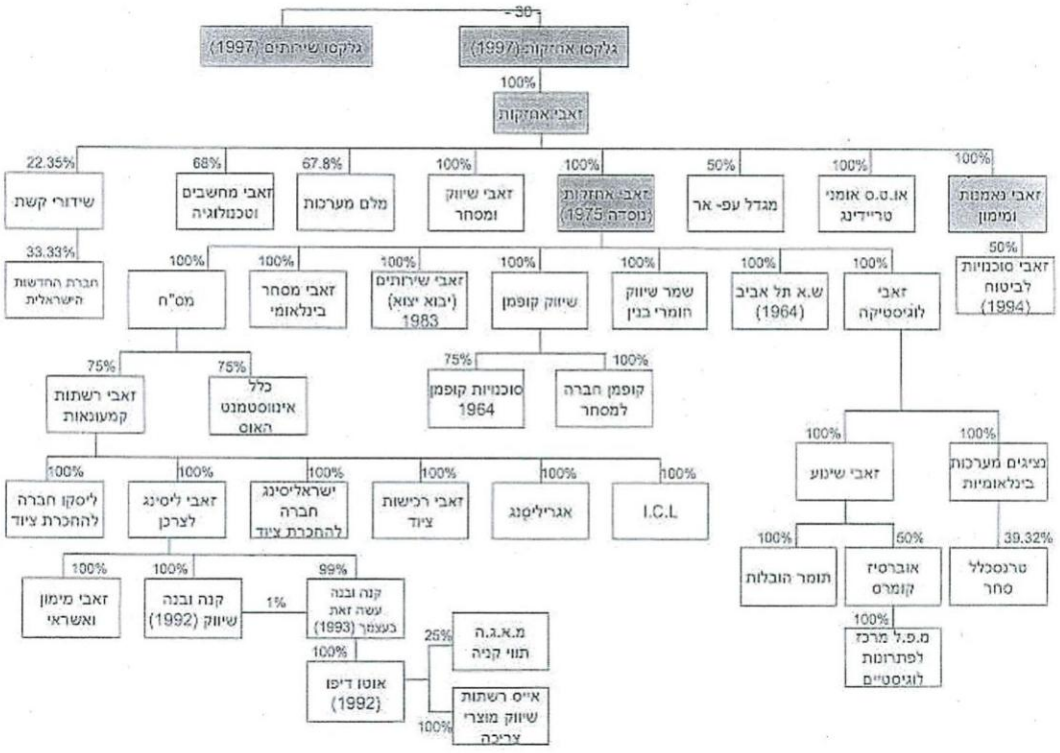
12 2. בשנים הרלוונטיות לערעור, המערערת הוחזקה על ידי חברת זאבי לוגיסטיקה בע"מ
13 (להלן: "**לוגיסטיקה**"), שהוחזקה בתורה על ידי חברת זאבי אחזקות (נוסדה 1975)
14 בע"מ (להלן: "**נוסדה**"). נוסדה הוחזקה בשרשור על ידי חברת גלקסו אחזקות (1997)
15 בע"מ (להלן: "**גלקסו אחזקות**"), שהוחזקה על ידי Galaxo GZ Engineering BV
16 (להלן: "**גלקסו BV**"). גלקסו BV הוחזקה בשיעור של 70% על ידי חברת GZ
17 Engineering NV מקבוצת גד זאבי (להלן: "**GZ NV**"), ובשיעור של 30% על ידי חברה
18 מקבוצת חפץ, שאינה חלק מקבוצת גד זאבי (נספח ה' לתצהיר משלים רובין).



http://www.CapiTax.co.il/Attachments/61741-02-22.pdf

3. המערערת החזיקה בזמנים הרלוונטיים ועד שנת 2012, ב-50% מחברת אוברסיז קומרס בע"מ (להלן: "**אוברסיז**"). מלבד זאת, לא הייתה לה כל פעילות עסקית.

4. להלן תרשים מתוך תצהירו המשלים של מר רובין, המציג את מבנה הקבוצה הדרומית (ללא גלקסו BV ו- GZ NV המחזיקות בגלקסו אחזקות, נספח א' לתצהיר משלים רובין):




5. נוסדה הייתה חייבת לבנק הפועלים עשרות מיליוני ש"ח וכן היו לה חובות כלפי הבנק הבינלאומי. בשנת 2003 נוסדה נכנסה להליך כינוס נכסים מטעם הבנק הבינלאומי, ובשנת 2004 ניתן צו כינוס נכסים. המערערת ולוגיסטיקה הוחרגו מהליך כינוס הנכסים של הבנק הבינלאומי לטובת החזרי חובות לבנק הפועלים, ומניות אוברסיז שועבדו להבטחת החוב של נוסדה כלפי בנק הפועלים. בהקשר זה יצוין, כי למניות אוברסיז היה ערך גבוה, והן למעשה היו הנכס היחיד שבידי נוסדה (באמצעות לוגיסטיקה והמערערת)

שיכול היה לשמש, ואף שימש, להחזר החוב לבנק הפועלים. בשנת 2004 ביצע בנק הפועלים הסדר חוב לנוסדה, שכלל פריסת החוב למשך 14 שנים.

6. במהלך השנים 2006 – 2011 חברות הקבוצה הצפונית העבירו כספים לנוסדה או ישירות לבנק הפועלים, לצורך פירעון החוב של נוסדה לבנק. יצוין כי עד לדוחות הכספיים לשנת 2015 (שהוגשו בשנת 2017), לוגיסטיקה הציגה את עצמה בדוחותיה הכספיים כמי שחייבת בהחזרת הכספים לחברות הקבוצה הצפונית ובמקביל, כנושה של נוסדה. במקביל, בכל הדוחות שהגישה שינוע, על פני למעלה מעשר שנים, לא נרשם חוב של נוסדה כלפיה ולא נרשם כל חוב שלה כלפי חברות הקבוצה הצפונית. כלומר, על פי הדוחות הכספיים של לוגיסטיקה ושינוע (עד לשנת 2015), החוב של נוסדה כלפי חברות הקבוצה, היה כלפי לוגיסטיקה (ולא כלפי שינוע). לוגיסטיקה אף דרשה הוצאות מימון באופן שוטף לאורך שנים בגין הלוואות חברות הקבוצה הצפונית (וראו לדוגמה דו"ח של לוגיסטיקה לשנת 2014, נספח 6 לתצהיר נציגת המשיב).

7. בשנת 2013 רכשה GZ NV את חלקה של קבוצת חפץ בגלקסו BV. זאת על מנת שקבוצת גד זאבי תחזיק במלוא מניות גלקסו BV ובחברות שתחתיה. בד בבד, רכשה לכאורה המערערת את מניות גלקסו אחזקות מגלקסו BV תמורת סכום של 7.5 מיליון דולר (נספח ה' לתצהיר משלים רובין).

8. עוד בשנת 2013, המערערת מכרה כמחצית מאחזקותיה באוברסיז, והיא נותרה עם כ-25% ממניות אוברסיז. המערערת דיווחה על המכירה ושילמה מס רווח הון על רווחיה מהמכירה. המערערת העבירה את התמורה כדיבידנדים במעלה שרשרת האחזקות, עד לנוסדה, שפרעה באמצעות הכספים חלק מן החוב לבנק הפועלים.

9. בשנת 2016 מכרה המערערת כ-55% מאחזקותיה הנותרות באוברסיז, שהם כ-12.5% ממניות אוברסיז, תוך שנוצר למערערת רווח הון של כ-30 מיליון ש"ח. גם כאן, הכספים שהתקבלו שימשו לפירעון החוב לבנק הפועלים. עם זאת, המערערת לא שילמה מס רווח הון בגין הרווחים, והיא לא העבירה את התמורה כדיבידנד במעלה שרשרת האחזקות.

10. בשנים 2017 ו-2018 מכרה המערערת את יתרת החזקותיה באוברסיז, תוך שנוצר לה רווח הון כולל בסך של כ-35 מיליון ש"ח. גם כאן, הכספים ברובם שימשו לפירעון החוב, אולם המערערת לא שילמה מס רווח הון והתמורה לא עברה כדיבידנד.

11. המערערת קיזזה את רווחי ההון מהשנים 2016, 2017 ו-2018 במלואם, כנגד הפסד הון נטען מחובות אבודים לשנים 2015, 2016 ו-2018.

12. לטענת המערערת, החוב האבוד משנת 2015 נובע מחוב של נוסדה כלפיה, בסכום של כ-22.8 מיליון ש"ח. החוב נוצר לטענתה כבר בשנת 2006, והיא הציגה אותו לראשונה בדוח השנתי לשנת 2015, שהוגש בשנת 2017, במסגרת של תיקון טעות (במקביל לתיקון דוחות לוגיסטיקה). טענת המערערת לתיקון טעות היא שכספים שחברות הקבוצה הצפונית העבירו לנוסדה בין השנים 2006 – 2011, יוצרים התחייבות של המערערת (ולא של לוגיסטיקה) כלפי חברות הקבוצה הצפונית, ומנגד, נוצר חוב של נוסדה כלפי המערערת (ולא כלפי לוגיסטיקה). לדידה, נוסדה אינה יכולה להחזיר את הכספים למערערת ועל כן מדובר בחוב אבוד.

13. החוב האבוד משנת 2016 נובע לטענת המערערת מחוב של נוסדה כלפיה, בסכום של כ-24.7 מיליון ש"ח. לטענת המערערת, מניות אוברסיז נמכרו מכוח הערבות לחוב של נוסדה כלפי בנק הפועלים ומנגד, נוצר חוב של נוסדה כלפיה. מתמורת המכירה של מניות אוברסיז באותה שנה, המערערת פרעה את החוב של נוסדה כלפי הבנק, ובמקביל, הכירה המערערת בהפסד הון הנובע מהחוב של נוסדה כלפיה, כחוב אבוד.

14. בדוח ההתאמה למס לשנת המס 2018 תבעה המערערת הפסד הון בסך של כ-28.6 מיליון ש"ח, אשר מקורו, לטענתה, במחיקת השקעה שביצעה בגלקסו אחזקות.

15. המשיב לא הכיר בחובות האבודים לשנים 2015, 2016 ו-2018, והוא לא התיר את קיזוז רווחי ההון כנגד הפסדי ההון הנטענים, ומכאן ערעור זה.

**<u>טענות המערערת בתמצית</u>**

16. לטענת המערערת, לנוסדה לא היו מקורות עצמיים למימון החוב לבנק הפועלים, מלבד ההחזקה במערערת ובאוברסיז. לפיכך, המקור היחיד לפירעון חובה של נוסדה לבנק הוא מכוח הבטוחה – מניות אוברסיז. הבנק החזיק במניות אוברסיז אשר לעת מכירתן, פרע באמצעות התמורה את החוב.
17. המשיב מתכחש לערבות אשר חייבה את המערער לפרוע את חובה של נוסדה, כאשר החוב הוא ממכירת אותן מניות משועבדות ובגין תמורה שהמערערת לא זכתה ליהנות ממנה כלל ועיקר.
18. המערערת לא התנדבה לשלם את החוב של נוסדה כאקט של חסד. כלל הכספים שהעבירה המערערת לכיסוי התחייבויותיה של הקבוצה, הועברו מכוח היות נכסיה בטוחה להבטחת פירעון חובותיה ולמקסום החזר חובות הקבוצה, במסגרת קבוצת חברות הפועלת תוך ערבויות הדדיות. המשיב מתעלם מדוקטרינת הקבוצה ומכך שחברה פועלת בתוך מארג קבוצתי מחייב. המערערת הייתה מחויבת מכוח ערבות לבנק להחזר החובות שלה ושל הקבוצה ובכך לאור מימוש הערבות נוצר הפסד הון.
19. נכון הדבר שכל חברה היא אישיות משפטית נפרדת, אך הדבר איננו מפחית מעובדת היות כל חברה חלק מקבוצה אשר מתנהלת יחדיו וערבה זו לזו כלפי הבנק במערכת הסכמית ברורה.
20. העובדה שהבנק לא מימש את מניות אוברסיז בעצמו, אלא בחר בדרך יעילה יותר של הסדר חוב, אינה משנה את העובדה שהמערערת איבדה ערך כלכלי ונפרדה מנכסיה לצורך כיסוי החוב הקבוצתי. הסדר חוב הוא לחץ מסחרי השקול למימוש כפוי.
21. האחזקות המקוריות במבנה האחזקות היו 70% בידי קבוצת זאבי, ו-30% בידי קבוצת חפץ. כדי שהמערערת תוכל לשמר בידיה ולממש את מניות אוברסיז על מנת לפרוע את חובות הקבוצה, המערערת נאלצה לרכוש את חלקה של קבוצת חפץ בחברת Galaxo BV תמורת סכום של כ-28 מיליון ש"ח. לימים, פורקה חברת Galaxo BV ואחזקותיה הועברו לבעלים. בהתאם לכך, האחזקות בשיעור 30% ממניות גלקסו אחזקות הועברו למערערת. למעשה, המערערת נדרשה להשקיע בגלקסו על מנת לשמר את האחזקה באוברסיז. בהמשך, גלקסו אחזקות נכנסה להליך כינוס נכסים כחלק מהקבוצה

הדרומית, והיא פורקה. בכך, השקעת המערערת בקבוצת גלקסו ירדה לטמיון בעת הליך הפירוק ויצרה הפסד בסך רכישת המניות.

22. למערערת לא הייתה כל ברירה אלא לרכוש את מניות Galaxo BV מקבוצת חפץ שכן קבוצת חפץ התנגדה לכל פעולה אפשרית להצלת קבוצת החברות, כאשר לנגד עיניה רק חלקה במניות אוברסיז.

23. דחייה במימוש מניות אוברסיז, בעקבות רכישת חלקה של קבוצת חפץ, הביאה לכך שבסופו של יום נפרע מלוא החוב לבנק הפועלים.

24. במהלך השנים הראשונות להסדר, בהיעדר תזרים מספיק לכיסוי החובות לבנק הפועלים, חברות בקבוצה הצפונית מימנו במימון ביניים את כיסוי ההתחייבויות, וזאת בהסתמך על הצפי לתזרים עתידי גבוה, הנובע ממכירת מניות אוברסיז, אשר תאפשר פירעון מימון הביניים.

25. המכירה בשנת 2016 של מניות אוברסיז הייתה בין היתר עקב לחץ שהופעל על ידי בנק הפועלים, שהחזיק בפועל במניות המשועבדות לו. המערערת ראתה באוברסיז השקעה אסטרטגית שעשויה להניב לה מקור לסילוק חובות ואם זה היה תלוי בה היא הייתה ממשיכה להחזיק במניות אוברסיז עוד שנים רבות.

26. המהות הכלכלית היא שהמערערת היא חברה הפועלת כחלק מקבוצה בעלת ערבויות הדדיות ומנגנון מימוני משותף כחלק מיישות כלכלית אחת, ולא כחברה בודדת ומנותקת. קבוצת חברות הפועלת תחת מנגנון ניהולי ופיננסי משותף מחויבת להגן על האורגניזם הכלכלי כולו, והפרדה פורמלית ומלאכותית של החברות יוצרת עיוות מס ומנוגדת למציאות המסחרית. המשיב מתעלם מהתורה המשפטית המכירה בדוקטרינת הקבוצה והוא מתעלם מהמהות הכלכלית האמיתית.

27. למערערת ביקורת כלפי התנהלות המשיב בהליך השומה. המשיב לא ערך ביקורת על חברת נוסדה ולא בדק את הדוחות הכספיים שלה כשהייתה בכינוס. המשיב פנה מספר פעמים לבנק הפועלים, אך לא המציא למערערת או צרף לתצהירו את כלל הבקשות. המשיב לא טרח לערוך בדיקות ולפנות לכתובת שנמסרה לו ולא בדק לגבי הליך מימוש הערבות. המשיב אינו מנסה להגיע לחקר האמת ולבדוק העובדות לאשורן. חלף ניסיון להבין את הנסיבות והעובדות לאשורן, המשיב התמקד בטענת "לא הוכח".

28. עד לשנת 2017 כונס הנכסים ניהל את הדוחות הכספיים ולמערערת לא הייתה גישה לניהול הדוחות. רק באותה העת החלה המערערת בתיקון הטעויות שנעשו בדוחות ובניהול הדוחות כסדרם.
29. על המשיב להכיר בהוצאות מימון לטובת חברות הקבוצה הצפונית בשנת 2018. הוצאות המימון הן הבסיס לרכישת המניות מקבוצת חפץ והן הבסיס למכירת אוברסיז כחלק מפעילותה העסקית של המערערת.
30. לא התקיימו התנאים והנסיבות המצדיקים הטלת קנס גירעון. הייתה הצדקה כלכלית אמיתית להתנהלות המערערת.

## <u>טענות המשיב בתמצית</u>

31. לטענת המשיב, נישומה המשתייכת לקבוצת חברות, אינה רשאית לייצר יש מאין הפסדי הון באמצעות אימוץ או ייחוס בדיעבד של חובות של חברות אחרות בקבוצה, ללא כל ביסוס ראייתי, ללא קיומה של חבות משפטית, ובניגוד מוחלט לדיווחיה ולדיווחי החברות הקשורות לאורך למעלה מעשור ; והכל בעיתוי שבו צמחו לאותה נישומה רווחי הון משמעותיים בסכומים דומים, שכנגדם היא מבקשת לקזז את הפסדי ההון הנטענים.
32. דיני המס בישראל אינם מכירים במימוש בלתי פורמלי של ערבות ; הם אינם מתירים עריכה מחדש של המציאות החשבונאית והעובדתית בדיעבד, עם היווצרו של רווח הון ; הם אינם מאפשרים לנישום לטעון כנגד דיווחיו וכנגד מסמכים שלו או של צדדים קשורים ; והם שוללים את האפשרות לייחס פעולות או התחייבויות של חברה אחת בקבוצה לאחרת רק כדי ליצור הפסדי הון על מנת לקזזם כנגד רווחי הון, ובכך להימנע מתשלום מס כדין.
33. הנטל על הטוען לחוב אבוד או להפסד להוכיח בראיות אובייקטיביות וטובות קיומו של חוב, מדוע הפך אבוד ושאכן הפך כזה בשנת המס הנטענת. יש לנקוט משנה זהירות ביחס לטענות שמשמעותן הקטנת נטל המס על בסיס פעולות והעברות כספים שבין צדדים קשורים.
34. המערערת לא הוכיחה הפסד הון לשנת 2015. המערערת לא הציעה שום הסבר רציני בניסיון ליישב את דרישתה להכיר בחוב אבוד לשנת 2015 עם המצגים, הרישומים והדיווחים שלה ושל לוגיסטיקה במהלך השנים על אותו החוב כמיוחס ללוגיסטיקה.

עדי המערערת, אשר קיבלו הזדמנות לעשות זאת במסגרת חקירתם הנגדית, לא ידעו לספק הסבר שיצדיק את התיקון לדוח 2015 וחזרו והשיבו שזה נושא לרואה חשבון.

35. ההסבר היחיד שעלה בדיוני השומה מצוי במכתב הסבר של המערערת לרו"ח המבקר שלה, שצורף כנספח 13 לתצהיר נציגת המשיב. עיון במסמך מגלה שמדובר במסמך סתמי, שאין בו כדי להצדיק העברת החוב הנטען לדוח של שינוע. לפי המסמך, חובות לא נרשמו בספרי שינוע כי היא הייתה "לא פעילה", כתולדה של כינוס הקבוצה, ולכן בוצע רישום בספרי לוגיסטיקה באופן זמני. הסבר זה מופרך על פניו ולא בכדי המערערת לא טרחה לחזור עליו בהליך שבכותרת. מכתב זה נושא תאריך 6.6.2017, יום אחד בלבד לפני שרואי החשבון המבקרים אישרו את דוחות המערערת לשנת המס 2015.

36. במקביל ל"תיקון הטעות" בדוח של שינוע לשנת המס 2015 הגישה גם לוגיסטיקה בקשה לתיקון דוחותיה בהתאמה. הדוח של לוגיסטיקה הוגש בתחילה עם הימנעות רואה החשבון, ולאחר שנתיים – תיקון של הדו"ח שכלל הסתייגות רו"ח, באותו נושא של השקעות בחברות מוחזקות והלוואות לחברות קשורות.

37. המערערת לא הציגה שום מסמך התחשבנות, תכתובת ביחס לחוב או התחייבות, הסכם הלוואה או מימון בינה לחברות הקבוצה הצפונית או ראיה אחרת מזמן אמת לטענה שעלתה רק בדיעבד ולאחר חלוף שנים ארוכות של דיווחים שונים לחלוטין, כאילו העברות הכספים מחברות הקבוצה הצפונית לבנק נעשו בשם שינוע. היא גם לא הביאה כל עד רלוונטי, למשל רו"ח המבקר, שיסביר על בסיס אילו בדיקות השתכנע שיש מקום להעביר חוב של 22.8 מיליון ש"ח מספרי לוגיסטיקה לספרי שינוע.

38. המערערת לא הוכיחה הפסד הון לשנת 2016. ככלל, בנסיבות בהן חברת אם משעבדת לטובת חובותיה נכס שלה או של חברת בת בשליטתה המלאה, מכירת הנכס ופירעון החוב באמצעות התמורה מהמכירה אינם יוצרים הפסד הון. מדובר בפירעון החוב בידי החייבת מנכסיה היא, במישרין או בעקיפין.

39. בנק הפועלים לא מימש את מניות אוברסיז מכוח הערבות שבידו. גם לא הוכח שלחץ מהבנק אילץ את שינוע למכור את מניות אוברסיז. אף לא הוכח ששינוע הייתה חייבת לפרוע את ההלוואה של נוסדה כלפי הבנק, ושנוסדה סירבה או לא הייתה יכולה לפרוע אותה בעצמה.

40. על אף שהמערערת לא הוכיחה כל שינוי נסיבות מהותי בין 2013 ובין 2016, בשנת 2016 המערערת בחרה לנהוג אחרת, ותחת לשלם מס רווח הון ולחלק דיבידנד – היא יצרה הפסד הון בגין הכספים שהעבירה לנוסדה לפירעון החוב.

41. כשם שהחוב לבנק הפועלים אינו של שינוע, וכל תשלום שביצעו חברות הקבוצה הצפונית לפירעון החוב כלפי הבנק לא היה עבור שינוע או בשם שינוע – ממילא לא נגרמו לה והיא גם לא הוכיחה הוצאות מימון כהוצאה בייצור הכנסה. המערערת לא הביאה במהלך ההליך כל ראיות בעניין זה.

42. המהות הכלכלית האמיתית של הפעולות שביצעה שינוע היא מכירה של מניות אוברסיז, ומהתמורה – חלוקת דיבידנד לבעלת השליטה, אשר פרעה באמצעותו הלוואה שנטלה.

43. המערערת לא הוכיחה הפסד הון לשנת 2018. רכישת מניות גלקסו BV אינה יכולה להניב לשינוע כל ערך מוסף. היא משרתת את בעל השליטה, לצורך העברת כספים או התחייבויות מכיס אחד לכיס אחר בקבוצה. בדוח שהגישה המערערת לשנת המס 2018 היא דיווחה לראשונה על ההשקעה ובו בזמן היא דרשה את ההשקעה הנטענת כהפסד הון, באופן שמזכיר את הדיווח שלה על החוב האבוד הנטען של נוסדה, אשר נולד לראשונה סמוך לאחר שנוצרו למערערת רווחי הון משמעותיים.

44. המערערת מעולם לא דיווחה על השקעה במניות גלקסו BV ואף לא הציגה כל ראיה להעברת מניות גלקסו BV אליה. טענותיה של המערערת אינן נתמכות במסמכים אובייקטיביים מספקים מזמן אמת.

45. המסקנה שלפיה המערערת לא רכשה את מניות גלקסו BV מתחזקת נוכח טענות שלה עצמה, שלפיהן היא רכשה מניות חברה אחרת – גלקסו אחזקות. לרכישה של גלקסו אחזקות אין כל היגיון כלכלי. בסיכומיה, המערערת חוזרת לטעון שרכשה את מניות גלקסו BV, ואין בהם התייחסות לטענה שהמניות שנרכשו הן של חברת גלקסו אחזקות. עצם העובדה שבשלב הסיכומים אין התאמה בין טענת המערערת כאילו נגרם לה הפסד מהשקעה בגלקסו BV ובין טענתה כי היא רכשה מניות גלקסו אחזקות, שומטת את הקרקע תחת טענת הפסד ההון כולה.

46. המערערת לא הוכיחה שהתשלומים שבוצעו מחברה אחרת בקבוצה, זאבי תקשורת מימון, בוצעו עבורה או בשמה. המערערת גם לא הציגה כל הערכת שווי למניות במועד הרכישה. המערערת גם לא הוכיחה מועד התגבשות ההפסד הנטען על ידה.

47. מדובר בעסקה מלאכותית. עסקת רכישה מניות מבוצעת בין צדדים קשורים בתוך קבוצת חברות ללא שינוי מהותי במצבת הזכויות הכוללת; בסמיכות זמנים לרווח הון שנוצר, ובסכומים שמתאימים היטב לרווחי ההון שהפיקה שינוע באותם מועדים ממש. המערערת גם לא הוכיחה טעם מסחרי יסודי לרכישת המניות מלבד הפחתת המס הוודאית והמיידית.

48. כלל בסיסי בדיני המס הוא שכל נישום עומד בפני עצמו. המערערת מנסה להתגבר על כלל זה בהסתמך על "דוקטרינת הקבוצה". אלא שהדין הישראלי משקיף על כל חברה כאישיות משפטית נפרדת וכך גם לעניין המס כעל נישום עצמאי, החייב במס על הכנסותיו וזכאי לניכוי הוצאותיו שלו בלבד. הדין שולל ערבוב נכסים, חובות והפסדים בין נישומים שונים, לרבות בין צדדים קשורים, במטרה להביא להפחתה במס. הזכות לקיזוז הפסד הון הינה זכות אישית של הנישום שלו נצמח ההפסד בפועל.

49. המערערת דרשה 1.75 מיליון ש"ח כהוצאות בגין "שירותים מקצועיים". המערערת לא הביאה כל ראיה בעניין זה והיא זנחה את הנושא בסיכומיה.

50. לאור כל האמור לעיל עולה כי המערערת לכל הפחות התרשלה בעריכת דוחותיה, ומכאן שיש להטיל גם קנס גירעון לפי סעיף 191(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), בכל אחת משנות המס.

## <u>דיון</u>

51. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ולאחר ששמעתי את הצדדים בדיונים שנערכו לפניי, אני סבורה כי דין הערעור להידחות במלואו.

### <u>לא ניתן להכיר בהפסדי ההון לשנים 2015 ו-2016</u>

52. ביחס להפסדי ההון לשנים 2015 ו-2016, המערערת טוענת כי הם נוצרו כתוצאה מחוב של נוסדה כלפיה. לשיטתה של המערערת, היא שילמה את חובותיה של נוסדה לבנק הפועלים ולחברות הקבוצה הצפונית, ועקב כך, נוצר חוב של נוסדה כלפי המערערת. נוסדה לא הייתה יכולה לפרוע את החוב כלפי המערערת, ומשכך מדובר בחוב אבוד, המהווה הפסד הון שניתן לקזז אל מול רווח ההון ממכירת מניות אוברסיז.

53. אין בידי לקבל זאת.

54. תחילה אציין, כי אין משמעות לשימוש שנעשה בכספים שהתקבלו ממכירת מניות אוברסיז. עצם העובדה שהתמורה שימשה לפירעון חוב אינה פוטרת, כשלעצמה, מתשלום מס רווח הון. מטרת השימוש בתמורה, לרבות פירעון חוב, אינה משנה כשלעצמה את עצם אירוע המכירה או את אופן חישוב הרווח. יש להפריד בין חישוב ותשלום המס בגין המכירה ובין השימוש בתמורה לאחר המכירה.

55. על כן, העובדה שתמורת מכירת מניות אוברסיז שימשה לפירעון החוב לבנק הפועלים ולחברות הקבוצה הצפונית, אין בה להעלות או להוריד לעניין החיוב במס. כך לצורך העניין, אם נוסדה הייתה מחזיקה באופן ישיר במניות, והחוב היה נפרע כתוצאה ממכירתן, עדיין היה עליה לשלם מס על רווח ההון שנוצר עם מכירתן. החוב נפרע מהתמורה נטו, ולא מהתמורה ברוטו.

56. עם זאת, במקרים מובחנים וספציפיים יכולה להיות משמעות לכך שהתמורה שימשה לפירעון חוב לעניין החיוב במס, כך למשל במקרה שבו בעל המניות ערב לחוב של אחר, והנושה ממש את המניות לטובת פירעון החוב. במקרה שכזה, הזכות של הנושה כלפי החייב עוברת לערב, ואם החייב חדל פירעון, ייתכן שיהיה מקום להכיר בהפסד הון אצל הערב, שיתקזז אל מול רווח ההון שנוצר ממימוש המניות (או כל רווח הון אחר, וראו ע"א 14/85 **פקיד שומה חיפה נ' זיסו גולדשטיין**, פ"ד מא(1) 835 (1987), להלן: "**הלכת זיסו גולדשטיין**").

57. בהתאם, נראה כי על מנת להיכנס תחת כנפיה של הלכת **זיסו גולדשטיין**, יש לעמוד בשני תנאים עובדתיים מצטברים: **הראשון**, כי הכספים הועברו מהערב לנושה מכוח ערבות, כך שהערב ייכנס לנעליו של הנושה; **והשני**, כי החייב אינו יכול להעביר כספים לערב כנגד מימוש ערבותו, כלומר, כי מדובר למעשה בחוב אבוד. ויודגש, כי הנטל להוכחת התנאים רובץ על המערערת.

58. בענייננו, אינני סבורה כי המערערת הוכיחה את שני התנאים.

59. בכל הנוגע לשנת 2015, והייחוס למערערת את החוב המקורי של נוסדה לחברות הקבוצה הצפונית, כאמור לעיל, הרי שבתחילה, החוב של נוסדה כלפי חברות הקבוצה הצפונית היה רשום אצל לוגיסטיקה, ובמקביל, לוגיסטיקה הייתה הנושה של נוסדה. רק בדיעבד ולאחר שנוצרו רווחי ההון, המערערת ולוגיסטיקה שינו את דיווחיהן באופן המאיין את חיוב המערערת בתשלום מס, וזאת ללא הסבר מספק.

60. ההתייחסות היחידה בסיכומי המערערת לשינוי בדיעבד שנעשה בדוחות היא בסעיף 35 בעמ' 11, שם נטען כי עד לשנת 2017 כונס הנכסים הוא שניהל את הדוחות הכספיים ורק לאחר קבלת הדוחות, המערערת וחברות הקבוצה יכלו לסדר ולתקן טעויות בדוחות. אין בידי לקבל הסבר זה. **ראשית**, כונס הנכסים, שהוא גורם אובייקטיבי, דיווח בצורה מסוימת שתואמת את עמדת המשיב. כונס הנכסים לא הובא לעדות על מנת שיתמוך בטענת המערערת, ובעיקר שיסביר, מדוע מלכתחילה הוא דיווח כפי שדיווח. **שנית**, מבחינה עובדתית טענה זו לא מדויקת, שכן המערערת ולוגיסטיקה הוחרגו מהליך הכינוס, ודוחותיהן הוכנו באופן עצמאי.

61. אומנם המערערת לא התייחסה לכך בסיכומיה, אולם הסבר נוסף מופיע במכתב מתאריך 6.6.2017 ששלחה המערערת למשרד רו"ח שייצג אותה (נספח 13 לתצהיר נציגת המשיב). במכתב, טוענת המערערת כי "**מאחר ושינוע היתה בשנים אלה** [2006 – 2010, י"ס] **חברה לא פעילה, כתולדה של כינוס הקבוצה הדרומית אליה שינוע השתייכה והעדר מידע מינימלי לגביה, נרשמו התשלומים, זמנית, כהתחשבנות בחברת זאבי לוגיסטיקה בע"מ- החברה האם של שינוע. למעשה שינוע חידשה את פעילותה רק לאחר 2010 עם קבלת הדיבידנד הראשון מאוברסיז. לאחר שהוסדרו הדוחות הכספיים של שינוע נעשה מיון מחדש של תשלומי דירות עלית ומירג'** [חברות הקבוצה הצפונית, י"ס] **לנוסדה ונרשמו במקומם הטבעי** [ב]**ספרי שינוע. בנוסף נעשתה הערכה של טיב החוב של נוסדה ומאחר והגענו למסקנה שאין לנוסדה יכולת פרעון של החוב, הוחלט להפחיתו כחוב אבוד החל מהדוחות הכספיים לשנת 2015**".

62. בכל הכבוד, לא ניתן לקבל את האמור כטעם לתיקון הדוחות, ונדמה שלא בכדי, המערערת זנחה נימוק זה במסגרת ההליך דנן. מלבד טענה לקונית, לא ברור מדוע נעדר מידע מינימלי לגבי המערערת, מדוע נרשמו התשלומים דווקא בלוגיסטיקה ומדוע

מקומם הטבעי של התשלומים הוא אצל המערערת. כמו כן, לא ברור מנין המערערת הגיעה למסקנה שאין לנוסדה יכולת פירעון, ומדוע הוחלט להכיר בחובות האבודים דווקא החל מהדוחות הכספיים לשנת 2015. נראה כי המכתב מתאר את הפעולות שבוצעו, אך הוא לא מספק הסבר משכנע לטעם שעמד בבסיס הדברים. כאשר נשאל על המכתב מר זאבי, העד מטעם המערערת, הוא לא ידע להשיב על השאלות שנשאלו בקשר אליו, וטען כי יש להפנות את השאלות לרואי החשבון (עמ' 40, ש' 10 – עמ' 42, ש' 2 לפרוטוקול). בהמשך סיכם ואמר כי "**...ולכן ישנו פה מכתב שמנסה לגשר, אבל בדיוק איך ולמה – אני לא יודע**" (עמ' 43, ש' 12 – 13 לפרוטוקול).

63. למעשה, לכל אורך ההליך, נציגי המערערת לא ידעו להסביר מדוע החוב הועבר מלוגיסטיקה למערערת, והם לא הציגו כל טעם מסחרי לכך. וראו האמור בחקירת העד מטעם המערערת, מר זאבי:

> "**עו"ד הרשמן: אומרים לנו ככה, בסעיף השקעות הלוואות ויתרות חובה, 'בעבר דיווחנו על 54 מיליון, אנחנו מבקשים לגרוע 22.8 וששיישאר לנו רק 31 מיליון, זה ה-31 מיליון שראינו לפני רגע, נכון?**
>
> **העד, מר זאבי: בסדר גברתי, זה כתוב פה, יחד עם זה אני לא אוכל להסביר לך, מפני שזה רואי החשבון עשו, ועם כל הכבוד, גם אם ידעתי את זה בזמנו, אז היום אני לא זוכר**" (עמ' 37, ש' 6 – 11 לפרוטוקול).

כן ראו עמ' 22, ש' 27 – עמ' 24, ש' 10 לפרוטוקול.

64. אני סבורה, כי הרישום המקורי בספרים משקף טוב מכל את הלך המחשבה המקורי של המערערת לגבי אופן השתלשלות העניינים, ורובץ עליה נטל כבד להסביר את הטעם המסחרי לשינוי שנעשה בדיעבד, שינוי שגרר עמו הפחתת מס משמעותית. המערערת כשלה מלספק הסבר מניח את הדעת, והיא לא הרימה את הנטל.

65. בכל הנוגע לשנת 2016 ולטענה בדבר מימוש מניות אוברסיז מכוח ערבות, אין מחלוקת שהבנק לא מימש את המניות. וראו למשל פרוטוקול הדיון מיום 8.6.2021 בהליך השומה (נספח 18 לתצהיר נציגת המשיב):

"**דניאל** [מפקח מס הכנסה]: **המשלם שילם ללא ערבות שמומשה. אתם מתייחסים לזה כאילו מומשה. אי אפשר לשנות עכשיו את העובדות.**

**אודי** [ב"כ המערערת]: **השעבוד לא מומש. עשיתי סדר**".

וכן עמ' 8, ש' 14 – 18 לפרוטוקול:

"**עו"ד הרשמן: הבנק לא מעניין אותו איך אתה מביא כסף, הבנק אומר ומר זאבי גם אמר את זה בתצהירו, הבנק ביקש לפרוע את החוב, הוא עמד על כך שהחוב ייפרע, נכון? הבנק לא לוקח את המניות ומממש אותן.**

**העד, מר רובין: נכון, אנחנו שכנענו אותו שעדיף לעשות את המימוש הזה באופן מבוקר ולא ע"י כונס כדי למזער נזקים**".

66. המערערת טוענת, כי הבנק דרש מהמערערת למכור את המניות לצורך פירעון החוב. אלא, שמעבר לעובדה שטענה זו לא הוכחה (עמ' 59, ש' 3 – 5 לפרוטוקול), יש להפריד בין מימוש של הבנק מכוח ערבות, ובין מכירה עצמאית של המניות, גם אם הבנק דרש את פירעון החוב באופן מיידי. לבנק לא משנה מהו מקור הכספים, והוא דרש את הכספים עצמם. והא ראייה, הלוואות הגישור מהקבוצה הצפונית שהתקבלו אצל הבנק. אם הקבוצה הצפונית הייתה מעבירה די כספים לפירעון החוב, החוב היה נפרע אף ללא מכירת מניות אוברסיז.

67. לנוסדה הייתה הבחירה מניין לשלם את החוב. הכסף שהתקבל כתוצאה מהמכירה העצמאית של המניות הוא שכיסה את החוב, ולא המניות עצמן, שלא מומשו על ידי הבנק. העובדה שהמניות היו משועבדות לבנק, אין בה כדי להפוך כל מכירה שלהן למימוש של הבנק. המניות היוו בטוחה, אולם עדיין המערערת היא שמימשה אותן ולא הבנק. בכך, המקרה דנן שונה מהלכת **זיסו גולדשטיין**, שם מכוח חוק הערבות, הערב הפך לנושה של החייב, חלף הבנק. בענייננו, המערערת לא הפכה לנושה של נוסדה חלף הבנק מכוח חוק הערבות, שנראה שכלל לא חל פה.

68. לצורך העניין, האם לדעת המערערת כל תשלום חוב שמתקבל כתוצאה ממכירת נכס הוא למעשה מימוש של הנכס על ידי הנושה? העברת כספים לפירעון חוב אינה הופכת את המקור לאותם כספים למימוש של הנושה.

69. כמו כן יש לזכור, כי נוסדה החזיקה במערערת, ובהתאם, במניות אוברסיז, בשרשור. כלומר, בניגוד לנסיבות הלכת **זיסו גולדשטיין** שם בעל השליטה היה ערב לחברה שבשליטתו ופרע את החוב, בענייננו חברת הבת היא שפרעה את החוב. לפיכך, נוסדה הייתה יכולה לפרוע את החוב ממניות אוברסיז גם אם המערערת לא הייתה ערבה לחוב. לא בכדי, בשנת 2013 המערערת דיווחה על מכירת מניות אוברסיז, שילמה מס רווח הון, והעבירה את תמורת המכירה כדיבידנד עד לנוסדה, שהשתמשה בכספים על מנת לפרוע חלק מן החוב לבנק. כאשר נשאל נציג המערערת מדוע בשנת 2013 המערערת פעלה אחרת מבשנים 2015 ו-2016, הוא לא ידע לענות (עמ' 17, ש' 16 – עמ' 18, ש' 7 לפרוטוקול).

70. שעה שהמערערת היא חברת בת של בעלת החוב, ושעה שהבנק לא מימש את המניות, אלא המערערת, גם אם המימוש נעשה בלחץ הבנק, נראה כי מהלך הדברים הרגיל הוא מכירה והעלאת הכספים כדיבידנד לחברה האם החייבת, תוך תשלום רווחי הון בגין הרווחים מהמכירה, כפי שאכן המערערת דיווחה מלכתחילה בשנת 2013.

71. בעמ' 12, סעיף 35 לסיכומי המערערת, המערערת טוענת כי "**המבחן הינו אחד, האם אוברסיז נמכרה וכספים הועברו לכיסוי חובות מכוח כתב השעבוד**" – ובכן, בכל הכבוד, זהו לא תיאור עובדתי מדויק. מניות אוברסיז אכן נמכרו, אבל הכספים לא הועברו מכוח כתב השעבוד. הכספים הועברו מכוח העובדה שאלו היו הכספים הזמינים לפירעון החוב של חברת האם. אם באורח פלא המערערת או נוסדה היו מגלות מצבור של כספים אחרים, נוסדה הייתה יכולה לפרוע את החוב באמצעותם. העובדה שהמערערת מכרה מניות כדי לקבל את הכספים, ושאותן מניות היו משועבדות לצורך הבטחת פירעון החוב, לא הופכת את העברת הכספים להעברה "מכוח כתב השעבוד". השעבוד היה רק בטוחה, למקרה שנוסדה לא תפרע את החוב.

72. על זאת יש להוסיף, כי אין מחלוקת שלמערערת נוצר ערך גבוה יותר מהמכירה העצמית, שלא באמצעות הבנק. שכן, התמורה שהתקבלה ממכירת המניות הייתה גבוהה יותר מאשר במקרה שבו הבנק הוא זה שהיה מוכר את המניות. אילו הבנק היה מממש את המניות, אכן המקרה היה פשוט יותר בכל הנוגע להוכחת התנאי הראשון, אולם גם התמורה המתקבלת הייתה נמוכה יותר. כלומר, לא מדובר בשני מקרים זהים, בעלי שקילות כלכלית. לכן, גם מבחינה מהותית כלכלית, לא הבנק הוא שמימש פה את המניות, אלא המערערת.

73. כך לגבי הבנק, וכך גם לגבי התשלומים שביצעו חברות הקבוצה הצפונית בשם נוסדה. בהקשר זה יצוין, כי כאשר מדובר בחברות קשורות, יש לבחון היטב מדוע החוב של נוסדה יוחס דווקא למערערת, ולא כלפי לוגיסטיקה או אף לחברות הקבוצה הצפונית, שגם הן העבירו כספים לבנק על חשבון החוב, כהלוואות גישור לכאורה. לבעל השליטה בקבוצת החברות יש את היכולת לתמרן ו"לשחק" עם הרישומים השונים, כך שהחוב האבוד יירשם דווקא אצל החברה שהפיקה רווח הון באותו הזמן. נראה, כי כך בדיוק פעלה המערערת.

74. על כן, לסיכום נקודה זו, אינני סבורה, כי המערערת נכנסה לנעלי הבנק, לנעלי לוגיסטיקה או לנעלי חברות הקבוצה הצפונית באופן שהחובות של נוסדה יופנו דווקא כלפיה.

75. ממילא, גם אם הייתי מקבלת את הטענה שמכירת המניות התבצעה מכוח ערבות של המערערת ושנוסדה הייתה חייבת כספים למערערת כנגד פירעון החוב, עדיין לא היה בכך לסייע למערערת, שכן לא הוכח לי כי מתקיים התנאי השני והוא, שנוסדה לא הייתה יכולה להעביר כספים למערערת כנגד התשלום לבנק ולחברות הקבוצה הצפונית, וכי מדובר בחוב אבוד.

76. כאמור, הנטל בעניין זה רובץ על המערערת (וראו למשל, ע"מ (מינהליים ת"א) 37568-07-11 **פישמן רשתות בע"מ נ' פקיד שומה מפעלים גדולים**, פס' 3 (11.12.2014), להלן: "עניין **פישמן**", ערעור על פסק הדין נדחה בגדרי ע"א 918/15 **פישמן רשתות בע"מ נ'**

**פקיד שומה למפעלים גדולים** (28.7.2016)). המערערת לא הביאה כל ראיה בעניין, וכשלה מלהוכיח כי נוסדה לא הייתה יכולה לפרוע את החוב.

77. אכן, לנוסדה לא היו כל מקורות כספיים משל עצמה אולם המערערת עצמה טוענת שמדובר ב"**קבוצת חברות הפועלת תוך ערבויות הדדיות**" וכי במסגרת זו, "**כל חברה בקבוצה, נבחנת ונמדדת כחלק מהיות החברה בקבוצה**" (עמ' 1, סעיף 5 ועמ' 7, סעיף 16 לסיכומי המערערת. הטעות במקור. כן ראו עמ' 8, סעיף 23 לסיכומי המערערת). טענה זו, שבאה להסביר מדוע המערערת מלכתחילה לקחה על עצמה את חובותיה של נוסדה, היא חרב פיפיות בידה, שכן אם אכן כך, היה על המערערת להוכיח כי חברות אחרות בקבוצה, בעלות מקורות כספיים, דוגמת חברות הקבוצה הצפונית, לא יכלו לפרוע את חובה של נוסדה כלפי המערערת. וראו האמור בעניין **פישמן**, בפס' 4:

> "**הצהרה זו של מר פישמן, מלמדת כי חברה מקבוצת פישמן הנקלעת לחובות אינה מתמודדת עם חובות אלה לבדה אלא יחד עם כל קבוצת פישמן ... מכאן שהתשובה לשאלה האם בנקודת זמן מסוימת מסוגלת חברה פרטית מקבוצת פישמן להחזיר את חובותיה אינה נגזרת רק ממצבה הכלכלי של החברה עצמה אלא גם מיכולתה של קבוצת פישמן לגייס הון לטובת החברה**".

78. המערערת לא הביאה, ולו ראשית ראיה, לכך שבמסגרת קבוצת החברות, לא ניתן היה לפרוע את החוב של נוסדה כלפי המערערת.

79. בהקשר זה יודגש כאמור, כי כאשר מדובר בקבוצת חברות עם בעל שליטה אחד, קיים חשש ממשי כי בעל השליטה ינתב את הפסדי ההון לחברות רווחיות, על מנת לקזז את רווח ההון המתקבל. וראו עניין **פישמן**, בפס' 6 (ההדגשות שלי – י"ס):

> "**... אין לטעמי מקום לקפח את הקופה הציבורית, דהיינו לאפשר תימרוץ כאמור, שעה שהנושים הנותרים מלבד בעל המניות, בעל השליטה, זוכים לתשלום המגיע להם או טרם אבד חובם. <u>היחסים המיוחדים שבין בעל השליטה והחברה או קבוצת החברות, היא כאמור, נורת אזהרה. אין מקום לעשות שימוש ביתר, אם לא לומר שימוש מפלה, בכלי ההפסדים במצב שכזה. התרת אפשרות בחירה סובייקטיבית</u>**

**<u>של מועד היווצרות החוב האבוד הוא ההפסד, בידי בעל שליטה בפרט בקבוצת חברות כאמור, היא פתח לשימוש ביתר של תימרוץ ההטבה שבהכרה בהפסדים, שימוש המקפח הקופה הציבורית על חשבון כלל הנהנים ממנה</u>. אמור מעתה, נושה שהוא בעל שליטה בחברה, בפרט אם אותה חברה היא חלק מקבוצת חברות בשליטתו במישרין או בעקיפין, המבקש להכיר בחוב שהחברה חבה לו כאבוד, תבחן בקשתו באמת מידה אוביקטיבית. רוצה לומר, הבקשה תבחן לאור התשובה לשאלה הבאה: האם חובות אחרים שחבה החברה 'אבודים' הם כלפי נושים אחרים שהם צדדים שלישיים בלתי תלויים. בהעדר נושים אחרים תשאל השאלה הבאה: לו היה בעל השליטה נושה צד שלישי, האם החוב אבוד כלפיו. <u>ובראיה מזווית ביזור הנזק והשתתפות הקופה הציבורית: רק במצב שבו צד שלישי בלתי תלוי יוכל להנות מתימרוץ ההכרה בהפסד שהוא חוב אבוד, ניתן יהיה להכיר בחוב ככזה גם בידי בעל השליטה. אחרת, זו הפליה מיטיבה עם בעל השליטה שאינה מעוגנת בחוק ואין לה הצדקה כלכלית</u>".**

80. על זאת יש להוסיף, כי המערערת הכירה בחובות האבודים לשנים 2015 ו-2016, ואילו נוסדה פורקה רק בשנת 2019. על המערערת היה להוכיח כי עוד בשנים הללו, וטרם פירוקה, לא היה ביכולתה של נוסדה לפרוע את החוב. המערערת כשלה מלעשות זאת.

81. בכלל, ממכלול העובדות שהוצגו בפניי אני סבורה, כי ההכרה בחובות אבודים בשנים 2015 ו-2016 נעשתה שלא כדין ואך על מנת לקזז את רווחי ההון שהתקבלו בשנים העוקבות:

**ראשית**, מדובר כאמור בחברות קשורות, שיכלו ליצור ולדווח חובות אבודים באופן שישרת את האינטרסים שלהן.

**שנית**, עיתוי הכרת החוב האבוד, החל משנת 2017 ביחס לשנות המס 2015 ו-2016, היה בדיוק בזמן שנוצרו רווחי הון משמעותיים למערערת.

**שלישית**, אופן התנהלות המערערת. המערערת דיווחה ושילמה מס באופן שונה בשנת 2013, מבלי שיש בידה הסבר להתנהלות השונה. יתרה מזו, בשנת 2017, המערערת

וחברות קשורות שינו בדיעבד את דוחותיהן לשנת 2015, כך שהחוב של נוסדה נזקף כלפי המערערת, חלף כלפי לוגיסטיקה, בשונה מכפי שהוצג מלכתחילה, בזמן אמת.

82. לסיכום חלק זה, אינני מקבלת את הפסדי ההון לשנים 2015 ו-2016. אני סבורה כי הפסדי ההון נוצרו בדיעבד אך על מנת לקזזם אל מול רווחי ההון שהתקבלו ממכירת מניות אוברסיז.

<u>הפסד הון לשנת 2018</u>

83. אין בידי גם לקבל את הפסד ההון לשנת 2018, שנוצר בעקבות ההשקעה לכאורה בגלקסו אחזקות. המערערת, שהנטל עליה גם בעניין זה, לא השכילה להסביר מדוע היה צריך לרכוש את גלקסו אחזקות, מדוע שולם המחיר ששולם ומדוע דווקא המערערת היא שרכשה את גלקסו אחזקות. זאת, נוסף על העובדה שהמערערת כלל לא הציגה אסמכתאות המעידות על בעלותה במניות או הסכם רכישה מפורט.

84. בכל הנוגע לסיבת הרכישה, GZ NV רכשה את גלקסו BV מידי קבוצת חפץ, כך שאף ללא רכישת גלקסו אחזקות על ידי המערערת, קבוצת זאבי שלטה שליטה מלאה בקבוצת החברות, לרבות במניות אוברסיז. לכאורה, אין כל צורך שהמערערת תרכוש את גלקסו אחזקות. כאשר נשאל על כך נציג המערערת, לא הייתה בפיו תשובה משכנעת (עמ' 30, ש' 27 – עמ' 32, ש' 3 לפרוטוקול). גם בסיכומים לא הוסבר מדוע המערערת רכשה את גלקסו אחזקות, כאשר GZ NV ממילא רכשה את גלקסו BV.

85. בכל הנוגע למחיר הרכישה, מלבד האמור בנספח ה' לתצהיר משלים רובין "**תמכור את אחזקותיה בגלקסו לשינוע בסכום של 7.5M$**" לא ניתן כל הסבר מזמן אמת למחיר הרכישה של מניות גלקסו אחזקות. כמו כן, גם לאחר ניהול ההליך, לא ברור כיצד נקבע המחיר לרכישת מניות גלקסו אחזקות (בשונה משווי מניות גלקסו BV, שלו סופקו שתי גרסאות, כפי שיפורט להלן). ויובהר, כי מדובר ברכישה בין צדדים קשורים, של חברה בעיצומו של הליך כינוס נכסים, כך שיש מקום להרהר ולתהות אחר השווי הגבוה שנקבע.

86. גם אם אניח, כי שווי מניות גלקסו אחזקות נגזר משווי הרכישה של 30% מגלקסו BV מידי קבוצת חפץ, הרי שגם פה יש שתי גרסאות. הראשונה, כי שווי הרכישה הוא ביחס לשווי מניות אוברסיז (עמ' 32, ש' 4 – עמ' 34, ש' 5 ; וסעיף 7 לעמ' 5 לסיכומי המערערת) ; והשנייה, כי שווי הרכישה הוא חצי מן ההתחייבות המקורית של קבוצת זאבי לקבוצת חפץ לרכישה חוזרת של אחזקותיה, בסך של 15 מיליון דולר (נספח 3 לתצהיר משלים נציגת המשיב, סעיף 7 להודעת הדוא"ל).

87. בכל הנוגע לזהות החברה הרוכשת, כפי שעולה מנספח 3 לתצהיר המשלים של נציגת המשיב, הרי ש"**התשלומים בפועל בוצעו ע"י זאבי תקשורת מימון וניהול... כאשר האישורים של מס הכנסה להעברות נתקבלו ע"ש זאבי תקשורת מימון וניהול**". לא ברור מדוע זאבי תקשורת מימון וניהול, החברה שהעבירה את הכספים, היא לא החברה שרכשה את גלקסו אחזקות, ונראה כי הסיבה היחידה לרישום הרכישה אצל המערערת דווקא, הוא הצפי לקבלת הכספים ממכירת מניות אוברסיז. וראו דבריה של נציגת המשיב: "**ושוב, אנחנו לא בחברה שלנו, אנחנו בחברה צפונית, בקבוצה אחרת, שיכול להיות שהיא לקחה את החובות, אבל היה נוח לרשום אותה בחברת זאבי שינוע כי שם יש רווח ושם צריך לשלם את המס**" (עמ' 66, ש' 1 – 4 לפרוטוקול).

88. יתרה מזו, מהודעת הדוא"ל שבנספח 3 לתצהיר המשלים של נציגת המשיב, עולה כי כרטיס "השקעה בגלקסו" נפתח במערערת רק בתום שנת 2017, למרות שהרכישה בוצעה לכאורה עוד בשנת 2013, ותשלומים הועברו בגינה. כלומר, הכרטיס נפתח רק בזמן שהיה ידוע למערערת על רווחי הון משמעותיים כתוצאה ממכירת מניות אוברסיז.

89. גם לאחר ניהול הליך משפטי שלם, בסופו של יום, רב הנסתר על הגלוי בעניין זה ויש לזקוף זאת לחובת המערערת. המערערת לא עמדה בנטל הרובץ עליה, ולא הוכיחה את הפסד ההון כנדרש.

<u>עוללות</u>

90. שעה שהגעתי למסקנה, כי לא ניתן להכיר בהשקעה שהמערערת ביצעה לכאורה בגלקסו אחזקות, הרי שגם אין מקום להכיר בהוצאות המימון שלכאורה הוציאה. זאת בייחוד,

כאשר לא יכולה להיות מחלוקת שהכספים הועברו על ידי חברת זאבי תקשורת מימון וניהול, ולא הוכח לי כי המערערת העבירה את הכספים לאותה חברה או שילמה ריבית בגין התשלומים (עמ' 35, ש' 8 – 13 לפרוטוקול).

91. לאור מסקנותיי לעיל, אני סבורה כי בדין הטיל המשיב קנס גירעון על המערערת, בהתאם להוראות סעיף 191(ב) לפקודה. המערערת, לכל הפחות, התרשלה בעריכת הדוחות והגירעון עולה על 50% מהמס שהיא חייבת בו.

92. אין פגם בדרך בה פעל המשיב בפנותו אל בנק הפועלים בבקשה לקבלת מידע. המשיב פנה לגורם שאליו הוא צריך לפנות בבנק, ולא ניתן לצפות מהמשיב לפנות בכל הליך לגורם אחר בבנק. הדבר לא יעיל, לא מבחינת המשיב ולא מבחינת הבנק. הבנק בהליכיו הפנימיים הוא שצריך להפנות את העניין לגורמים הרלוונטיים (ונראה שכך הוא אכן עשה, גם בעניינו). אומנם, היה ראוי כי המשיב יצרף מלכתחילה לראיותיו גם את הפנייה לבנק, ולא רק את התשובה שקיבל, אך לא מדובר בפגם מהותי, היורד לשורש העניין. לא מדובר בפעולה מכוונת שנועדה להסתיר מידע רלוונטי, ובמהלך דיון ההוכחות נציגת המשיב אף הציגה את הפנייה.

93. אדרבא, אם היו פגמים בהליך הנוכחי, הם היו דווקא אצל המערערת. המערערת הציגה תיאור עובדתי לא מדויק, הן <u>בדוחותיה הכספיים</u> (למשל, ביחס למניות שהיא רכשה לכאורה, האם של גלקסו אחזקות או שמא של גלקסו BV, וראו דוח ההתאמה לצרכי מס לשנת 2018 לעומת ביאור 4 לדוח הכספי לאותה שנה, נספח 1 לתצהיר משלים של נציגת המשיב. כן ראו עמ' 27, ש' 14 – עמ' 28, ש' 12 לפרוטוקול); הן <u>בהליך השומה</u> (למשל, ביחס למצג לפיו הבנק הוא שמימש את המניות, וראו האמור בנספחים 10 ו-17 לתצהיר נציגת המשיב, אל מול האמור בנספח 18 לתצהיר נציגת המשיב); והן ובעיקר, <u>בהליך הנוכחי</u>. לאחר ניהולו של הליך שלם בבית המשפט, כאשר הדברים אמורים להיות ברורים ומדויקים, התברר שהמצב העובדתי עדיין לוט בערפל. כך, אפילו בסיכומים שהגישה המערערת, לא היה ברור אילו מניות רכשה המערערת, האם של גלקסו אחזקות או שמא של גלקסו BV, וממי (וראו למשל עמ' 5, סעיף 5: "**לא היתה למערערת כל ברירה אלא לרכוש מניות גלקסו BV ממשפחת חפץ...**"). בכלל,

בסיכומיה המערערת התייחסה בעיקר ל"גלקסו" או "קבוצת גלקסו", מבלי לדייק ולהסביר באיזו חברה בדיוק מדובר.

94. כמו כן, מבחינת המסד המשפטי שהציגה בסיכומיה, המערערת הפנתה לאסמכתא שלא נמצאה וספק אם היא קיימת (ה"ש 1 המפנה למאמר לכאורה של "**ד"ר חגי ויניצקי 'אחריות חברות באשכול חברות', משפטים (כתב העת של האוניברסיטה העברית)**", ללא כל הפניה מדויקת לכרך ולמספר, בהתאם לכללי הציטוט האחיד); למאמר זר, ככל הנראה מטעם משרד עו"ד טורקי, שעוסק בבוררות ובהכפפת חברות קבוצה להליכי בוררות, מבלי לצרפו ומבלי להפנות לקטע הרלוונטי (ה"ש 3, "**The Group of Companies Doctrine in Arbitration' (2024) Ozay Law Journal**"); בדומה, המערערת הפנתה באופן כללי לספר מאמרים האוחז 15 מאמרים (ה"ש 4, "**ספר גרוס: מחקרים בדיני חברות ומשפט עסקי (לכבודו של פרופ' יוסי גרוס אהרון ברק ואח' עורכים 2015)**") ולספר שמחזיק 736 עמ' (ה"ש 2, "**פרופ' אירית חביב-סגל, דיני חברות (כרך א')**"), מבלי שהיא מפנה באופן ספציפי למאמר או לחלק הרלוונטי. הדבר משול לאי-הפנייה ואף גרוע מכך, שכן הדבר יוצר את הרושם כי למערערת יש על מה להתבסס. ב"כ המערערת ייקחו זאת לתשומת ליבם.

95. סיכומם של דברים, הערעור נדחה.

המערערת תישא בהוצאות המשיב בסך של 75,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ז, 09 נובמבר 2026, בהעדר הצדדים.

09 נובמבר 2026

**ע"מ 61741-02-22 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

**ע"מ 48377-01-25 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

**ע"מ 24041-01-23 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

**ע"מ 23043-01-23 זאבי שינוע בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים**

